

Flytningen er en saadan, som fritager Tyendet for at tiltræde Tjenesten, eller en kortere.

Har Husbonden lovlig Grund til ikke at modtage et Tyende, da har han naturligtvis Intet at betale det og maa kunne fordræ Fæstpengene tilbagebetalte. At der, om Tyendet end er i en Brøde, som er Marsag i, at Husbonden ikke vil modtage det, men det dog indstiller sig, for at tiltræde Tjenesten, ikke paalægges det at betale nogen Erstatning til Husbonden, er i Overensstemmelse med Regelen i § 47.

Som lovlige Grunde til ikke at modtage et Tyende, angives for det Første ved en Henviisning til § 46 flere saadanne, som berettiger en Husbond til at bortvise et Tyende, der allerede har begyndt at tjene ham. Visse andre Grunde derimod, som give sidstnævnte Ret, kunne ikke overføres paa det her omhandlede Tilfælde. Thi, om end en Forseelse af Tyendet findes at burde berettiger Husbonden, som det tjener, til at bortvise det, kan man dog ikke ubetinget tillægge Forseelsen endvidere den Virkning, at ogsaa den følgende Husbond kan af- eller bortvise det. Slig Virkning maa inkrankes til de mere graverende Omstændigheder. Har Noget sættet et Tyende, nægtet han af dette er blevet underrettet om, eller iøvrigt veed, at en saadan Omstændighed er tilstede, som giver Ret til at nægte at modtage det, maa Rettigheden anses frafalden. Dernæst kan Tyendets Udeblivelse af Tjenesten være en lovlig Grund for Husbonden til ikke at modtage dette, naar det senere indfinder sig; hvorom nærmere Bestemmelse findes i §§ 17—22. Endelig er som sliq Grund anført Tyendets Sygdom ved Tjenestetidens Begyndelse, naar Sygdommen gjør det uskiftet til i det Mindste for en Tid at tjene. En under Tjenestetiden paadragen Sygdom giver vel i Almindelighed ikke Husbonden Ret til at have Contracten, jfr. §§ 36—38 og § 46 Nr. 11, men, som ovenfor bemærket, blive Parternes Forpligtelser noget stærkere, naar Contractens Dypfyldelse er begyndt. Husbonden synes ifølge Contractens Bæsen ubetinget at kunne fordræ, at Tyendet til rette Tid skal paabegynde sin Tjeneste, og at de Tyendet for den Tid rammende Ulykkestilfælde, som hindre det i at opfylde saadan Pligt, bli-

ve ham uvedkommende. Ellers kan Folgen, da man ikke kan vide, hvorlænge en Sygdom vil være, letteligen blive, at Husbonden maa modtage i sit Huns et sygt Tyende, der slet ikke kommer til at forrette Tjeneste for ham, og at han derhos dog for hele den vedtagne Tjenestetid maa give det Underholdning og Løn. Jfr. Plac. af 3die December 1755, § 20.

§§ 17—23.

Antages det at følge af Contractens Natur, at Husbonden ubetinget kan fordræ, at Tyendet til rette Tid skal paabegynde sin Tjeneste, maa han ogsaa være besejret til, naar Tyendet til anførte Tid af hvilken som helst Marsag udebliver, at have Contracten. Dette er saameget billigere, som han, naar Tyendet saaledes udebliver, ikke kan vide, om det senere vil indfinde sig, og det ikke kan paalægges ham at anstille Undersøgelse i saa Henseende. Muligen kan han heller ikke uden betydeligt Tab eller anden Ulempe undvære Tyendets Tjeneste, hvorfor der ikke synes at kunne nægtes ham Ret til strax at antage et andet Tyende i det udeblevnes Sted. Er det en vilkaarlig Handling af Tyendet, at det udebliver, har det ingen Grund til at fordræ senere at blive modtaget, men selv om det ved Sygdom eller anden utilregnelig Omstændighed hindres i at gaae i Tjenesten, kan ovenanførte Ret neppe nægtes Husbonden. Kun er den nærmere Bestemmelse til Tyendets Fordeel funden at kunne tilføies, at Husbonden skal være pligtig at modtage det udeblevne Tyende, naar det indfinder sig i Løbet af næste Dag, eller, forsaavidt Udeblivelsen ikke kan tilregnes det og Contracten er indgaaet paa et halvt Aar eller længere Tid, inden Forløb af 8 Dage, efterat Tjenesten skulde være tiltraadt, og han ikke imidlertid har antaget et andet Tyende istedetfor det udeblevne. L. 3—19 og navnlig Artikel 14 giver ikke Anledning til at antage, at Husbonden i en vis Tid skal afvente et udeblivende Tyende. Saadant kan heller ikke for Kjøbenhavn uledes af Placaten af 3die Decbr. 1755 § 2, der bestemmer, at den Tjenestekarl eller Pige, som ei indfinder sig i sin Tjeneste til rette Tid, skal straffes med at betale 3 Mk., halvt til Husbonden, halvt til Politiekassen, for hver